

Snahou této práce bylo představit španělskou corridu de toros v širším kulturním kontextu a poukázat na její význam nejen pro Španělsko, ale i pro celou západní moderní společnost. Ačkoliv se vedou rozsáhlé spory o tom, zda je tato brutální tradice v 21. století ospravedlnitelná, zda se nejedná o pouhý přežitek, který v moderní společnosti nemá své místo, docházíme k závěru, že je tomu právě naopak. Corrida de toros se svou živelností a opravdovostí je posledním rituálem Západu, rituálem kolektivní extáze, který tvoří protipól k přetechnizované a příliš racionální společnosti. Ve své podstatě představuje dokonce ideální a přirozený model vztahu člověka ke zvířeti, který je vyjádřen úctou a respektem. Takový model se v moderní společnosti vytratil. Zvíře je buď degradováno na pouhou spotřební věc a chováno v nelidských podmínkách, nebo je ad absurdum povýšeno na právoplatného člena rodiny. Corrida de toros odjakživa přitahovala širokou skupinu nejrozumnějších lidí, které nutila k úvahám nad jejím smyslem, uchvacovala je svou opravdovostí a syrovostí a zároveň zneklidňovala svou neuchopitelností. Obrovský vliv měla především na množství španělských i nešpanělských umělců po celém světě, kteří cítili potřebu se k tomuto zápasu nějakým způsobem vyjádřit. Někteří ji vnímali romanticky, jiní v ní hledali různé symboly a metafory. Oblíbené byly především sexuální paralely, vycházející mimo jiné i s pradávného kultu býka, symbolizujícího sexuální a plodivou sílu. Teorií o významu koridy existuje hned několik a nelze s jistotou tvrdit, která je ta správná. Fiesta brava, jak je tato tradice ve Španělsku nazývána, se může číst různě. Je to mnohvrstevnatý útvar, který lze obtížně rozluštit a nezdá se, že by existovalo jen jedno vysvětlení jejího významu. Nejednoznačná je i odpověď na otázku, co je to vlastně corrida de toros.